A°. 1832. N°. 34.

# ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 20 Maart.

## KADASTER. BERIGT.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND,

Verwittigt alle belanghebbende Eigenaars, Pachters en Bestuurders van Goederen, dat in elk der Gemeenten, uitmakende het kanton *Bemmel*, de tweede mededeeling der Eigendoms-lijsten is gedaan en de stukken der schatting op het Raadhuis zijn berustende, ten einde aldaar, van heden af aan, *eene maand* lang te blijven voorliggen, opdat ieder Eigenaar of deszelfs Plaatsbekleeder van dezelve zou kunnen kennis nemen, en, wanneer daartoe redenen mogten aanwezig zijn, zijne klagten inleveren omtrent de perceelen of artikelen, welke hem aangaan.

Deze klagten, welke bij Heeren Burgemeesteren moeten ingeleverd en op ongezegeld papier kunnen geschreven worden, dienen zich alleen *tot de klassering* der perceelen te bepalen, met naauwkeurige vermelding van de nommers, ligging enz., zoo der perceelen, waarover wordt gereclameerd, als van die gene, waarmede men dezelve in vergelijking brengt; terwijl al hetgeen betrekking heeft tot de *begrootingen*, aan de beoordeeling der kantonale vergadering behoort te worden overgelaten, behoudens het regt van ieder belanghebbende, om den te benoemen afgevaardigde met zijne vermeende bezwaren deswege bekend te maken.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd, doet voorts wel bijzonder opmerken, dat, naar aanleiding der bepaling van art. 24 der wet van den 15den September 1807, de tijd van eene maand, (eindigende den 15den April aanstaande) niet zal worden verlengd, en dat mitsdien na dien termijn geene klagten omtrent de klassering meer kunnen aangenomen worden; zoodat zij, die alsdan van de schattings-stukken geene behoorlijke kennis hebben genomen, alle nadeel, hetwelk uit het verzuim daarvan mogt voortvloeijen, aan zich zelven zullen te wijten hebben.

*Arnhem*, den 15den Maart 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,

VAN HEECKEREN VAN KELL.

## FRANKFORT, den 16den Maart.

Den 29sten Februarij heeft de generaal *Cubières* uit Ancona den volgenden brief aan den kolonel *Lazzarini* geschreven: « De overeenkomst, waarbij de bezetting van Ancona door Fransche troepen geregeld werd, heeft zonder twijfel den naam van kapitulatie alleen ontvangen ten gevolge der onzekerheid, waarin de opperhoofden der troepen van beide natien zich ten aanzien hunner wederzijdsche betrekking bevonden. Deze inneming is eene gedane zaak; derzelver duur hangt af van de onderhandelingen, die vriendschappelijk tusschen den heiligen stoel en mijne regering aangegaan zijn, welke mij geene andere instructien medegedeeld heeft dan die in overeenstemming zijn met de betrekkingen van vriendschap, welke voortdurend tusschen Frankrijk en den kerkelijken staat bestaan. De heeren officieren van de Pausselijke troepen, welke te Ancona in bezetting waren, hetzij dat dezelve de stad verlaten hebben of zich aldaar nog ophouden, kunnen nu niet meer in het denkbeeld verkeeren, dat zij gevangenen van de Fransche troepen zouden geweest zijn; indien hieromtrent twijfel zou kunnen bestaan, heeft die slechts een oogenblik kunnen duren, en moet hij sedert mijne aankomst te Ancona geheel vervallen zijn. Het spreekt derhalve van zelf, dat de heeren officieren van alle rangen der Pausselijke troepen terstond weder de uitoefening van hun gansche gezag hervatten, hetwelk mijne regering in geenen deele heeft willen storen.»

In eenen brief uit Ancona, van den 7den Maart, wordt aangemerkt, dat de generaal *Cubières* de gewelddadige inneming van Ancona door fraaije proclamatien weder tracht goed te maken; doch dat hij intusschen de vruchten daarvan behoudt, en de buit gemaakte paarden, gelijk Ancona zelf, in handen der Franschen blijven. De driekleurige vlag wappert op de wallen, gelijk in eene veroverde stad, en men is met ijver aan de vestingwerken bezig. Ancona is thans de verzamelplaats van alle revolutionaire heethoofden. *Orlandi*, die door de regering als een der voornaamste muiters verbannen was, is naar Ancona wedergekeerd, en *Cubières* gaat gearmd met hem wandelen. Van den prolegaat werd de loslating van twee staatsmisdadigers verlangd. Hij antwoordde, dat het niet in zijne magt was, en dat, wanneer de generaal *Cubières* daarop bleef staan, hij vooraf te Rome instructien moest vragen. *Cubières* hernam daarop, dat hij zich deze moeite kon sparen, want dat de Paus hier niets te zeggen had, maar wel hij, *Cubières*. Het Roomsche hof heeft deswege dan ook de regering der mark van Ancona naar Osimo verlegd, 1) om zich aan de voortdurende aanmatigingen van de Franschen te Ancona te onttrekken; 2) om aan de gansche wereld te toonen, dat de Paus tegen de met het volkerenregt strijdige bezetting van Ancona plegtig geprotesteerd heeft, derhalve zijne beambten uit elke plaats, waar zij verdreven worden, terugtrekt, en ophoudt zijne souvereiniteits-regten aldaar uit te oefenen.

— Volgens de jongste tijdingen, was de graaf *Saint-Aulaire* nog te Rome. Men wist echter niet, of de heilige vader, die tegen het gebeurde als eene schending van het volkerenregt plegtig geprotesteerd heeft, ook op zijn eerste besluit zou terugkomen en het vertrek van den graaf *Saint-Aulaire* zou verlangen. Tot dus verre hebben de vreemde gezanten verhinderd, dat het tot dezen opzienbarenden stap gekomen is, waardoor de moeijelijkheden, in welke zich de mogendheden bevinden, slechts vermeerderd, en eene minnelijke schikking bezwaarlijker zou worden.

— De algemeene verlichting der stad Ancona, in den avond na den intogt der Franschen, moet, volgens eenen brief van daar, toegeschreven worden aan de bedreigingen van het gepeupel, hetwelk, verhit door den wijn, welken de liberalen gegeven hadden, razende de straten doorliep. In den schouwburg werd de rust door schandelijke uitroepingen gestoord, doch door de Fransche krijgsmagt hersteld.

— Uit Rome wordt, den 5den dezer, het volgende geschreven: « Nog altijd is men hier nog niet teruggekomen van de verbazing, welke de gewelddadige bezetting van Ancona bij volk en regering verwekt heeft. De regering is in de openbare meening gerezen. Zij gevoelt dit ook en neemt in hare verklaringen eene waardige houding aan. Tot dus verre heeft zij in het officiele dagblad van het gebeurde nog geen woord melding laten maken; doch zij heeft aan de overgeblevene troepen te Ancona order gezonden, om deze stad dadelijk te ontruimen, en den delegaat teruggeroepen, ten einde zoo doende zelfs den schijn van zich te weren, als of zij eenigzins met de schending van hare regten genoegen nam. Uit de legatien zijn verscheidene bataljons naar de marken getrokken, en op de linie van Pesaro tot Macerata worden de troepen in drie korps verzameld.

— De Beijersche Staats-Courant meldt: « De *Duitsche Tribune* en de *Westbode* hadden zich sedert geruimen tijd voorzien van persen, waartoe geen concessie was verleend. Zij hadden verder hunne artikels over vreemde staten aan de bepaalde censuur onttrokken. Alle vermaningen aan de redactien van die dagbladen waren vruchteloos, zij beschimpten en verguisden alle regenten en regeringen, en gingen zelfs zoo ver om het denkbeeld van sluipmoord op Duitschen bodem te verwekken. De Beijersche regering heeft derhalve de persen van die dagbladen laten verzegelen en derzelver uitgave verbieden, tot dat men zich aan de wetten zoude onderworpen hebben. Dit is thans opzigtelijk den *Westbode* gebeurd. De redactie van dit blad heeft verklaard, zich aan de censuur te onderwerpen, en het dagblad zal voortaan door eenen bevoegden boekdrukker gedrukt worden.

## WARSCHAU, den 11sten Maart.

Gisteren morgen is Zijne Doorluchtigheid de Prins *Paskewitsch van Warschau* van Petersburg (welke stad hij den 2den verlaten had) weder in deze hoofdstad aangekomen, vergezeld van zijne gemalin, zijnen zoon en zijne drie dochters.

Op bevel van den generaal *Witt*, is het dragen der uniform van de nationale garde verboden.

## PARYS, den 14den Maart.

De kamer der pairs zal waarschijnlijk weder eene bij de kamer der afgevaardigden aangenomene wet verwerpen, namelijk die, waarbij de echtscheiding wordt hersteld. Men schrijft dit wederom toe aan het verschil van staatkundige gevoelens, hetwelk zich tusschen de beide kamers meer en meer begint te openbaren.

— De meerderheid in de kamer der afgevaardigden heeft, bij de beraadslaging over de staatsbegrooting, eenige traktementen van de regterlijke ambtenaren besnoeid, de traktementen van de secretarissen-generaal bij de prefectures geheel geschrapt, en thans voor de traktementen der maarschalken 120,000 franken minder toegestaan.

heeft zich over deze besnoeijingen beklaagd en gezegd, dat dezelve geschikt waren om de bekleeders van die ambten te ontmoedigen; terwijl aan den anderen kant de rijks uitgaven niet verminderd, maar door verhoogingen, waartoe de kamer tegen de voordragt des gouvernements besloten had, zelfs eenigzins vermeerderd waren.

De generaal *Sebastiani* heeft den post van minister van buitenlandsche zaken weder aanvaard.

Het ministeriele dagblad, hetwelk berigt had gegeven van de intrekking der benoeming van den graaf *d'Harcourt*, als gezant te Konstantinopel, wijzigt dit berigt thans eenigzins, en zegt, dat de graaf vroeger door het Grieksche committé naar Griekenland gezonden werd, en dus waarschijnlijk bij de Porte niet zeer aangenaam zoude zijn, terwijl daarenboven een krijgsman, gelijk de graaf *Guilleminot*, laatste gezant te Konstantinopel, bij den tegenwoordigen Sultan altijd op meer invloed kan rekenen. Eenige liberale bladen beweren, dat de aanval, welke de graaf *d'Harcourt* dezer dagen in de kamer der afgevaardigden op de oppositie heeft gedaan, het ministerie geenszins heeft mishaagd.

— De *Courrier Français* meldt, dat Ancona, op de vertoogen van Engeland, eerlang door de Fransche troepen zal ontruimd worden. Een ander dagblad willen weten, dat met den Oostenrijkschen gezant te Parijs de schikking is beraamd, dat de Fransche en Oostenrijksche troepen gelijktijdig den kerkelijken staat zouden ontruimen. De Paus zou dan uitgenoodigd worden, om de posten van bestuur in zijne staten langzamerhand aan de geestelijken te ontnemen en aan wereldlijken op te dragen; terwijl de legatien belangrijke privilegien zouden bekomen, waarvoor zij aan den Paus eene jaarlijksche schatting zouden betalen. Deze berigten kunnen echter voor niets meer dan losse geruchten aangenomen worden.

— De bankier *Jauge* heeft in de *Gazette de France* bekend gemaakt, dat de procureur des konings alles in zijn huis heeft laten doorzoeken; maar dat men niets gevonden heeft, dan een muntstuk met de beeldtenis van *Hendrik V*, eenige medaljes en eenige onbeduidende papieren. De beambten van het gerigt zijn vijf uren met deze huiszoeking bezig geweest. Vervolgens is de heer *Jauge* bij den regter van intructie verhoord, doch op vrije voeten gelaten.

— De dagbladen behelzen de tegenstrijdigste berigten omtrent de zaken van Holland en Belgie. Volgens sommige zouden dezelven spoedig geschikt worden, volgens anderen zou de Koning der Nederlanden volstrekt weigeren om *Leopold* als Koning van Belgie te erkennen.

CITADEL-ANTWERPEN, den 14den Maart.

(*Particuliere Correspondentie.*)

Voor een paar dagen zijn nog twee onzer gedurende den tiendaagschen veldtogt gekwetste militairen door de Belgische autoriteiten aan ons overgegeven en ter verdere genezing in de garnizoens ziekenzaal alhier opgenomen; de een, zijnde een serjant van het 1ste Bataljon jagers, met name *Johan Frederik Keulkebek*, heeft bij Cumptich, een uur van Thienen, eene zoo zware wonde in zijn regterbeen bekomen dat men hetzelve heeft moeten afzetten; de andere, een jager van het korps vrijwillige Groningsche jagers, is bij Roosbeek, anderhalf uur van Thienen, insgelijks in het regterbeen getroffen, dat nu geheel krom is. Zij zijn tot nu toe in het Gasthuis te Thienen verpleegd geworden, alwaar men hen, even als op hunne reis herwaarts, zeer goed behandeld heeft. Ook is te Lillo weder een Belgisch deserteur aangekomen: dezelve is door den kommandant van dat fort naar Bergen op Zoom opgezonden.

## *Mengelwerk.*

### Kunnen wij met grond hopen?

Zou de winter inderdaad geweken zijn? Mogen wij ons waarlijk in het begin der liefelijke, genot aanbrengende lente verheugen? — Maar wij zijn nog in Maart, en die maand roert, naar het zeggen onzer grootouders, nog wel eens zijnen staart. Wij hebben nu en dan nog scherpe nachtvorst; wij konden nog wel eens eenen streek van het noorden krijgen, die ons op nieuw tot het verdubbelen van brandstoffen zou noodzaken. — Geen nood! geen nood! de koude is geleden; de voorjaarsizoen krijgt langzamerhand hare krachten weder; weldra verlaten wij onze winterkwartieren en verlustigen wij ons in de schoone-, bekoorlijke natuurtooneelen der alles bezielende lente; weldra hooren wij het liefelijk gezang der vogelen en zien wij het dartele vee de stallen ontvlugten en door de ontsloten weiden huppelen. Weldra wordt een nieuw leven in onze aderen uitgestort en vergeten wij ten eene male, wat wij in den afgeloopen winter hebben doorgestaan. Doorgestaan? waartoe dat woord? De winter van 1831 was alles behalve streng, wij hebben wel andere beleefd. — Hij was voorzeker vrij minder algemeen knellend dan die van 1823; maar voor wie was hij toch, hoe matig ook, gelijk alle winters dit zijn, streng? voor den mingegoede. De vermogende moge zich koesteren, en in warme vertrekken met het noodige te vreden kunnen stellen: buiten zijne deur loopen er zoo velen rond, die niet dan met onbegrijpelijk veel moeite voor zich en de hunnen het noodige verdienen; de zoodanigen verheugen zich derhalve, om gezonde redenen, nog oneindig meer in het herboren lentesaizoen en danken den goeden God, als het tijdstip van deszelfs wederkomst daar is. Zij zijn het, die elkander met nog sterker verlangen vragen: zou de winter inderdaad geweken zijn?

Zoo vraagt de meerderheid dan ook, met reikhalzend wenschen: zou de staatkundige winter voor ons vaderland inderdaad geweken zijn en wij ons met de wederkomst van eenen gelukkigen vredetijd, dien wij gelijk stellen met de vruchtbaar makende lente, op goeden grond mogen verheugen, of loopen wij misschien nog risico van Maartsche buijen, dat is van tegenkanting, van onwil in bewilliging aan de zijde van *Engeland* en *Frankrijk?* Er konden in de omstandigheden, waarin wij verkeeren, nog wel eens scherpe nachtvorsten plaats grijpen, die de komst van den gewenschten vredelente vertraagden. — Weg zwaarhoofd! met dat eeuwige: er kan, er kon en er zou kunnen. Koning WILLEM zal immers geene verzekering tot ratificatie van het traktaat van 15 October geven, de erkenning van LEOPOLD en bij gevolg, van den afstand van *Belgie*, indien hij geene geheime kennis droeg aan den genegen wil der geratificeerd hebbende mogendheden. De bevredigende voorslagen van *Rusland* moeten ongetwijfeld van dien aard zijn, dat ons gouvernement geene zwarigheid maakt, om er genoegen in te nemen; en het langdurig oponthoud van den buitengewonen afgezant mag met regt ten waarborg dier vooronderstelling strekken. Wie, die redelijk denkt, en zijn vertrouwen op eene regtvaardige Voorzienigheid vestigt, heeft er ooit aan getwijfeld, dat onze zaken eenen gunstigen keer zouden nemen? Voorzeker niemand hunner. Maar wij moeten geen vreugdelied aanheffen vóór dat het den Alwijze behaagt ons daartoe *gegronde* stof te geven. — Wat wij wenschen en vurig verlangen is daarom nog niet verwezenlijkt: wij hebben zoo lang een voorbeeldeloos geduld geoefend, oefenen wij het derhalve nog eenen korten tijd, en toonen wij ons even gematigd in het vooruitzigt op voorspoed als wij lijdzaam en onderworpen waren in de voor velen knellende dagen van staatkundigen tegenspoed. Wordt onze hoop inderdaad verwezenlijkt; komen de zaken tusschen ons en *Belgie* wezenlijk tot een, voor beide gelukkig, einde, dan mogen en moeten onze danktoonen rijzen tot Hem, die het lot der volken bestuurt en de harten der koningen neigt als waterbeeken; dan zal het tijdstip zijn aangebroken, waarin de bewijzen onzer waarachtige nationaliteit zullen behooren verdubbeld te worden, dat is: de aanmoediging en bevordering van onzen handel, maar vooral ook de bijzondere, krachtdadige aanmoediging en bevordering onzer inlandsche industriën. Het ontbreekt ons land niet aan bekwamen en vermogenden om naar dat gewigtige doel te streven; een doel, van welks bereiking de welvaart onzer niet handeldrijvende provincien uitsluitend afhangt, en wier bloei en voorspoed moet medewerken tot duurzame instandhouding van het groote gebouw onzer volkseendragt en van ons volksgeluk. — Wordt het vooruitzigt op eene gunstige schikking tusschen ons en *Belgie* verwezenlijkt, en zien wij waarlijk de welvaart onzes lands ontkiemen en meer en meer uitbotten, zoodat wij op eenen voordeeligen zomer van nationale tevredenheid met grond mogen rekenen, dan behooren wij allen mede te werken tot instandhouding onzer zedelijke grootheid; dan moeten voorspoed en geluk ons niet doen verdolen op het verleidelijke pad van weelde en overdreven zinnelijk genot. Zoo ooit, dan hebben wij thans tiendubbele reden tot matigheid en ingetogenheid, tot overleg en verzaking van alle waar geluk ondermijnende verkwisting; dan moeten onze zorgen zich voornamelijk bepalen tot bescherming en aanmoediging van al wat vaderlandsch is, en belangstelling in de bronnen van ons bestaan ook gepaard gaan met de bevordering onzer vaderlandsche kunsten, aan wier beoefening zoo vele verdienstelijke Nederlanders hunne vlijt en tijd toewijden. Zoo zal de heilrijke vredezon haar weldadig licht over *Oud-Nederland* verspreiden en de natie zich waardig toonen der beschermende en reddende hand eener altijd regtvaardige en volksdengden beloonende Voorzienigheid; zóó alleen kan *Nederland* zich in zijnen rang handhaven en zelfs tegen grootere rijken blijven opwegen in materieele en moreele zelfstandigheid.

### *Aan de Redactie!*

Men heeft zich dikwerf er over bedroefd, in het *Journal de la Haye*, hetwelk, zoo men zegt, onder medewerking van het lands bestuur wordt uitgegeven, artikelen te vinden, geheel strijdig met den geest en het verlangen van *Nederland*, dat een afkeer heeft van oproer en gewelddadigheden, maar dat naar ware staatkundige vrijheid reikhalzende uitziet, en dat de vrijheid heeft verdiend door het kloekmoedig gedrag zijner zonen tegen den vijand, even zeer, als door de gehechtheid aan orde en rust en door opofferingen van allerlei aard.

Nu echter gaat het Fransche blad te ver, met de schaamtelooze ontwikkeling van denkbeelden, die alleen in de hersenkas van een Spanjaard of Portugees, of in die van een Z. V. N. kunnen opkomen. — Wij lezen in No. 67 van den 18den en 19den Maart, onder de rubriek, over het vertegenwoordigend stelsel, onder meerdere andere redeneringen deze: « Het vertegenwoordigend stelsel is dus niet alleen een bedrog, het is een gevaar, het is een fakkel van tweedragt. — Men zal hetzelve dan moeten verlaten of wijzigen.»

« Onder de verdervers (*agens corrupteurs*) van de beschaafde wereld, zal men, mijns inziens, weldra den vertegenwoordigenden regeringsvorm

tellen, als een der meest vermogenden, als degeen, die den geest van eene natie geheel doet ontaarden, door dezelve met bespiegelingen lastig te vallen, die haar valsche denkbeelden inprent, en van haar dagelijksch brood berooft, door haar afkeerig te maken van den arbeid.»

Men zoude waarlijk niet gelooven dat zulke redeneringen waren gedrukt in de verblijfplaats van eenen grondwettigen Koning, indien men het stuk niet voor zich had.

Men heeft in der tijd veel en met grond gezegd van de onbeschaamdheid van den Belgischen *Courrier*; onbeschaamdere aanranding echter van Koning en Volk tevens, dan dit artikel van Z. N. in het *Journal de la Haye*, is er niet te vinden.

De heer DURAND heeft eene dienst aan *Nederland* bewezen, door onze regtvaardige zaak, in zoo vele wel geschrevene artikelen, den vreemdeling bekend te maken.

Hij zoude echter alle aanspraak op erkentelijkheid en medewerking verliezen, indien hij vele stukken plaatste, van den schrijver van het aangehaalde artikel; die door zijne autocratische droomerijen vergeet dat hij een Nederlander is, en in *Nederland* schrijft. V. D.

## Opmerkingen.

Waartoe zond het Fransche gouvernement troepen naar *Italie?* Om den heiligen vader bij te springen en de rust in zijne staten te helpen herstellen. — Daarvoor had immers *Oostenrijk* al gezorgd? Ja, maar het kabinet der Tuillerien is zoo wel bon katholiek als *Weenen*. — Het kan zijn, schoon Zijne Heiligheid er anders over schijnt te oordeelen. Maar de Italiaansche insurgenten noemen zich immers een souverein volk en de volks-souvereiniteit is het grondbeginsel, waarop het tegenwoordige nieuwe Fransche charter rust. Voert het Parijsche ministerie dan oorlog tegen de aanklevers van zijn eigen beginsel? — Het schijnt zoo. — Dan handelt het onbillijker tegen de Italianen dan tegen de Polen. — Kan men dan billijkheid van een gouvernement verwachten, dat aan onbillijkheid deszelfs bestaan te danken heeft? Het handelt overeenkomstig deszelfs aangeboren karaktrek.

---

De Fransche natie is eene hoogst beschaafde natie; zij overtreft alle andere in burgerlijke beleefdheid. Het Fransche gouvernement daarentegen is het onbeschaafdste, onder de bestaande gouvernementen; want het dringt ongevraagd, onverwacht en niettegenstaande men het stellig verzocht had zijne satellieten te huis te houden, op zulk eene onheusche, brutale en barbaarsch-vriendschappelijke wijze den paus zijne hulp op, dat zijne heiligheid, ziedende van gramschap over het geweldadigst binnen dringen in zijne staten, geene woorden genoeg kan vinden, om zijne verontwaardiging uit te drukken. Het landen onzer troepen, zegt TALLEYRAND, is het gevolg van misverstand. Is dat zoo, dan moest de expeditie immers dadelijk weer naar huis gekeerd zijn. Naar huis? Als *Engeland* er op stond, dan ware zulks misschien mogelijk; zulks echter het geval niet zijnde, en de Franschen nu eenmaal, *bij abuis*, in *Ancona* zittende, zullen er waarschijnlijk, *bij abuis*, nog wel eenige dagen vertoeven.

---

« *Neen, mijn heer! de ontscheping uwer troepen kan geen plaats hebben, ten minste niet dan na eene zevendaagsche quarantaine.*» Zoo luidde het antwoord van den Anconaschen delegaat op de vraag van den Franschen scheeps-kommandant LEGALLOIS, toen deze in de haven van genoemde stad was aangekomen en toestemming tot ontscheping ging vorderen. Niemand dacht of, kon er dus aan denken, dat de hoffelijke Fransche bevelhebber het in zijn hoofd kon krijgen, om, als een dief in den nacht, de stad te komen overrompelen. Op die hoffelijkheid en Fransche vriendschap volkomen gerust, begaf de kolonel LAZZARINI, kommandant der fortres, zich dan ook zonder vrees ter ruste en droomde, in de armen zijner vrouw, van niets minder dan van vijandschap. Maar naauwelijks uit de dienst van Mars in die van Morpheus overgegaan, wekt een woest gedruis hem uit zijnen zoeten slaap. «Waak op, waak op! mijn heer de kommandant! Gij zijt mijn gevangen!» Zoo klinkt het magtwoord van een' Franschen chef de bataljon, die met zijne bende als een huisbreker binnen Ancona's muren was gedrongen, en, reeds tot het ledikant van den met schrik wakker geworden LAZZARINI genaderd, de gordijnen openschuift en den nog half slapenden man, naauwelijks den tijd gunt om zijne in zwijm gevallen vrouw de noodige hulp te verleenen, zich zelven behoorlijk te kleeden, en zijn zijdgeweer aan te gorden, dat hij dadelijk, als arrestant, aan den vreemden bevelhebber moet afgeven. Dat mag met regt eene expeditie heeten, met Franschen wind ondernomen en met Franschen wind ten uitvoer gebragt.

## Christelijke gezindheid van Ibrahim-pacha.

Geschiedenis en dagelijksche ervaring leveren ons niet zelden betreurenswaardige proeven van sektenhaat en vervolging van christenen door christenen; proeven, die te meer onze verwondering moeten opwekken, als wij den wezenlijken voortgang in verlichting en beschaving in aanmerking nemen, waarop *Europa* zich sedert de laatste halve eeuw niet te onregte mag beroemen. Hoe belangrijk moet het ons derhalve niet voorkomen, als wij, in weerwil dier tegenstrijdigheid, openlijke tegenstanders van het christendom, blijken dier edele geestverlichting, gematigdheid en redelijkheid jegens deszelfs belijders zien geven, waarvan het meerendeel hunner, schaars, soortgelijke blijken aan den dag legt.

Een der buitenlandsche dagbladen geeft, zoo als wij daarvan reeds in een vorig nommer met een woord gewaagden, ons dienaangaande het volgende uit *Alexandrie* geschreven, met betrekking tot IBRAHIM-pacha te jegen.

Nog naauwelijks waren de Egyptische troepen *Jeruzalem* binnengerukt of er werd een firma door IBRAHIM aan den *Molla* der heilige stad, den cheijkh HAD-HAREM, den mufti, nakil en andere autoriteiten, uitgevaardigd van dezen merkwaardigen inhoud:

« *Jeruzalem* bevat tempels, kloosters en gedenkstukken, die de Christenen en Joden van alle natien van tijd tot tijd komen bezoeken. Maar de pelgrims hebben zich tot hiertoe altijd, en met regt, te beklagen gehad over de tolregten, die men van hen op hunnen togt vorderde. Ten einde aan zulke misbruiken paal en perk te stellen, en in het vervolg alle knevelarijen en mishandelingen voor te komen, bevelen wij aan alle muslims van het Pachaliek *Leijde* en de districten *Jeruzalem*, *Naplouse*, enz, gezegde misbruiken voortaan te doen ophouden.

« De kloosters en kerken van *Jeruzalem* dienen tot bidplaatsen of woningen der priesters, die er het evangelie lezen en er de plegtigheden van hunne godsdienst waarnemen; het is dus niet meer dan billijk hen van alle eigendunkelijke schattingen te ontheffen, die de schraapzucht van vroegere autoriteiten van hen vorderde. Wij begeeren alzoo, dat alle bestaande schattingen en belastingen op gezegde tempels en kloosters, aan welke christelijke sekte ook behoorende en zich te *Jeruzalem* bevindende, hetzij Grieken, Armeniers, Copten, alsmede de oude en nieuwe door de joden betaald wordende belastingen, worden opgeheven.

« Om die reden zullen alle opbrengsten onder den titel van bijdragen, schadeloosstelling, schatting of gebruikelijke giften ten behoeve der pachalieke schatkist, of der cadis, muslims en andere ambtenaren, commiesen, commissarissen, enz. van dezen oogenblik ophouden, en zijn dezelve voor altoos afgeschaft. Insgelijks wordt de gafar (zeker tolregt) van de christenen gevorderd bij hunne komst in de kerk der opstanding, en ter dier plaatse *cherie* genaamd, aan den oever der *Jordaan*, voor altoos opgeheven.

« Zoodra deze firman ter uwer kennisse zal gekomen zijn, zult gij u dadelijk hebben te beijveren om daaraan het noodige gevolg te geven en te zorgen, dat alle bovengenoemde knevelarijen en afpersingen binnen den kortst mogelijken tijd een einde nemen, wier bestaan ten eenemale strijdig is met de wet.

« Al wie, na de afkondiging van dit bevel, zich als overtreder der daarin bevatte verordeningen zal schuldig maken, zal ten strengste gestraft worden. Ten welken einde wij dezen firman aan den divan van ons hoofdkwartier hebben afgezonden.»

## Prijs-Courant van Effecten.

*Amsterdam, den 17den Maart.*

| | | gebl. | | | gebl. |
|---|---|---|---|---|---|
| N. Werk. Schuld | 42½ à 43 | 42¾ | S. Perp. rente Par. | à | |
| » Uitgest. dito | 5/16 à 1/16 | | » Dito Amsterd. | 47¼ à 48 | 47½ |
| » Kans-Biljetten | 17 à 17½ | 17¼ | » Obl. te Londen | 29¾ à 30¼ | 30 |
| » Amort. Sijnd. | 70½ à 71½ | 70⅝ | » Uitgest. schuld | à | |
| » Dito dito | 57 à 57¾ | 57⅜ | O. Obl. Ween. bank | à | |
| » Losrenten dito | à | | » Dito | 70¾ à 71¼ | |
| » Oorlogslasten | 87¾ à 88½ | 88 | » Cert. *Goll. en Co.* | à | |
| » Schatkistbiljet 1000 | 99 à 99½ | 99¼ | » Obl. Metalliek | 83 à 83½ | |
| » Dito 100 | 99 à 99½ | 99¼ | » Idem Londen | à | |
| » Dito 50 | à | | » Dito | à | |
| » Neg. 1831 6 pCt. | 94 à 94½ | 94¼ | » Bank-Actien ƒ | à | |
| » Dito 1832 5 pCt. | 80¼ à 81 | 80⅜ | » A. ƒ100 *Roths.* | à | |
| » Handelmaats. | 79¼ à 80¼ | 79½ | » Dit. ƒ250 dito | à | |
| F. Inschrijving | 68½ à 69½ | 68¾ | N. Cert. *Falconnet* | 73¾ à 74 | 73½ |
| » Dito Certific. | à | | » Dito Londen | à | |
| R. Obl. *Hope en Co.* | 89¾ à 90¼ | | D. Neg. Londen | à | |
| » Dito 1828 en 1829 | 91½ à 92 | | E. Geconsolideerde | à | |
| » Inschrijving | 58 à 58½ | 58¼ | B. Neg. 1824 | à | |
| » Dito Certificat. | 57¾ à 58¼ | 58 | G. Obligatien. | à | |
| » Ct. Hamb. Adm. | à | | » Mexico | à | |
| » Dito Negot. 1831 | à | | P. Aand. Neg. 42 m. | à | |
| » Te Lond. geneg. | à | | A. Aand. Neg. 3 sted. | à | |

*De beurs was heden, met weinig negotie, aan de flaauwe kant, zoo men meende op lagere koursen van Parijs.*

## Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Maart 1 El 1 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Den 19 dito 1 El 1 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

---

Ons jongste Dochtertje, *MARIA JOHANNA ALBARTA*, oud 2½ jaar, werd ons op den 1sten dezer door den dood ontnomen, en 7 dagen daarna het daaropvolgende, *HENDRIKA ALYDA PETRONELLA*, oud 4 jaren en 2 maanden, terwijl wij heden ook ons eenigst Zoontje, *PETER WILLEM JOHANNES*, een jaar oud, door den dood van ons zien weggerukt. Hoe diep zulke wonden het ouderlijke hart treffen, laat zich beter gevoelen dan beschrijven; doch wij berusten met ons eenigst Dochtertje in Gods vaderlijk bestuur.

ARNHEM,
den 3den Maart
1832.

P. W. ADRION, JR.
J. H. ADRION.
Geb. TANNER.

---

*In Naam des Konings en het Geregt.*

VERKOOPING

*Ter rolle van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Arnhem,*

Bij arrest op Ongereed, ten gevolge een Proces-Verbaal door den Deurwaarder *LAMMERT LAMMERS*, wonende te *Arnhem*, den 28sten November 1831 opgemaakt, den 30sten dierzelfde maand te *Arnhem* geregistreerd, ten verzoeke van den Heer *GERARD RUDOLPH VAN RIEMSDYK*, buiten beroep, wonende te *Dwingdo* en Echtgenoote *ALEIJDA KRETSCHMER*, den Heer *CHRISTIAAN LINDENBERG*, buiten beroep, wonende te *Emmerik* en Echtgenoote *GERARDA MARIA JACOBA KRETSCHMER*, den Heer *ARIE DE GEUS*, Ingenieur van den Waterstaat, wonende te *Breda* en Echtgenoote *ELISABETH JOHANNA KRETSCHMER*, den Heer *JOHANNES HARMANUS*

*KRETSCHMER*, 2de Luitenant bij de infanterie bij het leger te velde, den Heer *SAMUEL KRETSCHMER Junior*, buiten beroep, wonende te *Zutphen*; den Heer Mr. *MAURITS JACOB van LÖBENSELS*, Procureur te *Zutphen*, in kwaliteit van Curator over het beheer en de administratie der Goederen van den Heer *JAN HENDRIK KRETSCHMER*, gewezen Wijnkooper te *Zutphen*, Mejufvrouw *DIDERICA JELLIANA KRETSCHMER*, Mejufvrouw *THEODORA RUDOLPHINA KRETSCHMER*, Mejufvrouw *BOUDEWINA MARIA ELISABETH KRETSCHMER*, alle meerderjarig, buiten beroep en ongehuwd, wonende te *Zutphen*, en eindelijk van genoemde Heeren *ARIE de GEUS* en *JOHANNES HERMANUS KRETSCHMER*, als Executeuren Testamentair in de nalatenschap van Vrouwe *JOHANNA CATHARINA VALCKENIER*, in leven buiten beroep en Weduwe van den Heer *SAMUEL KRETSCHMER Senior*, alle kinderen en erfgenamen van gezegde Vrouwe *J. C. VALCKENIER*, Weduwe den Heer *S. KRETSCHMER Senior*, hebbende tot Procureur Mr. *VISSCHER BOURICIUS*, te *Arnhem* in de Koningstraat F 33 woonachtig, ten lasten *DIRK WIGGERS*, Landbouwer, en *PETRONELLA PUTMAN* zijne Huisvrouw, wonende onder *Westervoort*, Kanton *Zevenaar*, Arrondissement *Arnhem*.

Van eene BOUWMANS WONING, in *Westervoort*, gekwoteerd A. No. 100, met eene andere daarbij staande WONING, No. 101, met de bij deze laatste zich bevindende PUT en met de bij beide behoorende TUINEN, BOUWLAND en BOOMGAARD, groot ruim 38 Roeden, met de BEPOOTING aan den Bandijk, bij dit geëxecuteerde goed behoorende en daarop staande BOOMEN, belendende noord aan den Bandijk, oost *AALBERT ASKAMP* en de kerk te *Westervoort*, zuid *HENDRIK MOL*, west *ALBERT PUTMAN* en *HENDRIK NAS*.

Voorts een stuk BOUWLAND, groot omstreeks 1 Bunder, 70 Roeden en 38 Ellen, gelegen als voren, belend noord het Kerkpad en aan voormeld perceel, oost de Kerk van *Westervoort*, zuid *HENDRIK MOL*, west *EVERT ten BOSCH*; het Bouwmans Huis en daarbij behoorende Tuin, Land en Boomgaard, in gebruik met het 2de perceel bij de beslagenen, en de Woning bij het 1ste perceel onbewoond.

Dit Proces-Verbaal van arrest, is, met overgifte van kopie, den 28sten November 1831, gezien door den Griffier van het Vredegeregt van het Kanton *Zevenaar* en den Burgemeester van *Westervoort*, den 2den December overgeschreven ten Kantore van Hypotheken te *Arnhem* en den 7den dier maand ter Griffie van de Regtbank van het Arrondissement *Arnhem*.

De finale toeschatting is bepaald, naar den bij inzet beloofden prijs van *f* 200-00 voor het eerste perceel, *f* 100-00 voor het tweede perceel en *f* 315-00 voor de massa, ter gezegde rolle op den 16den Mei 1832.

In fidem
VISSCHER BOURICIUS,
*Procureur.*

---

† † † De Notarissen Mr. *W. H. TAAY* te *Arnhem* en Mr. *H. B. van DAALEN* te *Wageningen*, zullen, als lasthebbende van hunnen principaal, op Dingsdag den 10den April 1832, des middags om 12 uren, in het logement *het Hof van Gelderland*, nabij *Wageningen*, in het openbaar doen inzetten, en 14 dagen daarna, zijnde den 24sten dito, ter zelver plaats en tijd, finaal verkoopen:

1o. Eene HEERENHUIZINGE, met marmeren en gestukadoorde GANG, waarin vijf BENEDEN- en BOVENKAMERS, alle met stookplaatsen en behangen, waaronder eene zaal, geplafonneerd, met zeven schuiframen, een schoon uitzigt hebbende op en over den straatweg, weien bouwlanden; voorts MEIDENKAMER, KEUKEN, KELDER en vele andere gemakken; over het voorschreven huis eene ZOLDER, voorzien van knechtskamer; achter en aan voormelde huis eene geheele nieuwe ingerigte ZEEPZIEDERY, met alles wat tot dezelve behoort, waaraan het KANTOOR, benevens een naast en op zijde van hetzelve gelegen stuk WEILAND, groot circa 56 Roeden. — Voorts, tegen over voorschreven huis, een PAKHUIS, ingerigt voor kuiperij met 2 ZOLDERS boven hetzelve, KALKLOOTS en gemetselde KALKKUIPEN, KOETSHUIS en STALLING voor 3 paarden, en een naast een en ander gelegen MOESTUIN, groot ruim 42 Roeden, alles voor weinige jaren uit den grond nieuw opgebouwd, staande en zeer aangenaam gelegen aan beide zijden van den grooten straatweg, zeer nabij *Wageningen*, en van achteren aan de stads buitenhaven.

2o. Een stuk GRAS- of HOOIVELD, groot ruim 42 Roeden, onder *Wageningen*.

Zijnde voorschreven perceelen inmiddels UIT DE HAND TE KOOP, waartoe men zich kan aanmelden ten kantore van den Notaris Mr. *TAAY* te *Arnhem*, terwijl in tijds de condition van verkoop bij opgenoemde Notarissen zullen ter lezing liggen; kunnende het eerste perceel dagelijks, uitgenomen zon- en feestdagen, bezigtigd worden, mits voorzien van een bewijs van den Notaris *van DAALEN*.

---

§ § § Op Maandag den 26sten Maart 1832, des voormiddags ten elf ure, zal, ten huize van de Wedewe *WENTINK*, op de Stadswaard, onder *Arnhem*, in het openbaar worden verpacht: dertien perceelen UITERWAARD, aldaar gelegen, waarvan men aanwijzing kan bekomen bij de Wedewe *WENTINK* voornoemd.

Ten aanzien der conditien, zullen informatien te verkrijgen zijn ten Kantore van den Notaris Mr. *G. van ECK*, te *Arnhem*.

---

§ § § De Notarissen *NYHOFF* en *GODEFROY* zullen den 27sten Maart 1831, des namiddags om 1 ure, op *Heijerskamp*, in *Papendal*, publiek verkoopen: ruim 40 perceelen DENNEN, geschikt voor Posten, Rekken, Boonenstaken, Tabakspijlen en Brandhout, benevens eenige perceelen BEUKEN SNOEIHOUT. —

---

† † † Men is voornemens op Donderdag den 22sten Maart 1832, des voormiddags ten elf ure, ten huize van *de BRUYN*, in *de Zwaan*, te *Elden*, bij *Arnhem*, te verpachten: eene WEIDE, *de Winkels* genaamd, gelegen in de Buurtschap *Meijerswijk*, een kwartier uurs van *Arnhem*, groot ongeveer zeven Bunders. — Informatien deswege zijn te bekomen bij *D. J. BOSCH*, ... te *Nijmegen*, in de Bagijnegasch.

---

† † † Er wordt, tegen Mei aanstaande, TE HUUR gevraagd: een ruim BUITENHUIS met een MOESTUIN, geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, liefst in de omstreken van *Arnhem* of *Amerongen*. Adres met franco-brieven, onder letter N, bij *MINDERMANN en COMP.*, op den Cingel, bij de Bergstraat te *Amsterdam*.

---

§ † § Alle degenen welke eenige vordering mogten hebben op- of verschuldigd zijn aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen den Heer *T. H. de BRACONIER*, den 30sten Januarij 1832, op den Huize *de Zegerij*, te *Brummen*, overleden, worden uitgenoodigd, daarvan, binnen eene maand, opgave of aangifte te doen ten kantore van den ondergeteekenden gemagtigde, op den huize *Assenrade*, te *Brummen*.

*Brummen*, den 20sten Maart 1832.

L. HOFEMAN.

---

† † † Tegen Mei 1832, of eerder, wordt IN HUUR aangeboden, een aangenaam BUITENVERBLYF, geschikt voor Zomer en Winter, liggende aan den Straatweg, ter halver wege van *Zutphen* en *Brummen* gelegen; met franco-brieven te bevragen bij den Eigenaar *L. HOFFMAN*, op den huize *Assenrade*, te *Brummen*.

---

§ † § TE HUUR, om met den eersten Mei of eerder te aanvaarden: een in 1830 geheel nieuw, net en met veel smaak gebouwd BOVENHUIS, een schoon en ruim uitzigt op de rivier den *Rijn* en overliggende Weilanden en de *Betuwe* hebbende, bestaande in acht KAMERS, twee ALKOVEN, een ruime OVERLOOP, meest alle net Gestukadoord en Behangen, een DROOGZOLDER, BENEDEN-KEUKEN, KELDER, WATER-WEL, POMP, een fraaijen MOESTUIN, met velerlei VRUCHTBOOMEN, eene afzonderlijken BLOEMTUIN, gelegen even buiten de St. Eusebius poort bij *Arnhem*.

Te bevragen bij den Eigenaar *J. HASSELBACH*, Mr. Metselaar, aan de Palmboom.

---

§ † § Op *de Stads Armen-School te Harderwijk*, wordt verlangd EEN TWEEDE ONDERMEESTER, van de Hervormde Godsdienst, op eene jaarwedde van *drie honderd guldens*. — De Sollicitanten, bezittende ten minste den derden Rang, en voorzien van getuigschriften van bevoegdheid, bekwaamheid, en zedelijk gedrag, vervoegen zich voor of uiterlijk op den vijftienden April dezes jaars in persoon of met gefrankeerde brieven bij den Wel Eerwaarde Heer *J. R. SCHORER*, Secretaris der Stedelijke School-Commissie aldaar.

De dag van het vergelijkend Examen zal den Sollicitanten nader worden bekend gemaakt.

---

§ § § Aan het reizend en Handeldrijvend Publiek wordt bij deze berigt, dat er, van 2 April af aan, dagelijks, tusschen *Arnhem* en *Doesborgh*, over *Velp*, *de Steeg* en *Elkom*, een WAGEN zal rijden ter vervoer van Personen en Goederen. Dezelve vertrekt des morgens ten 6 ure van *Arnhem*, ten huize van *H. S. J. van HEUMEN*, op de St. Jansplaats; en des middags ten 5 ure van *Doesborgh*, aan het *Heeren-Logement* aldaar.

---




Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.